

ΑΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΞΕΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚ ΚΑΛΑΜΩΝ

Μνήμη 3 Μαΐου έκαστου έτους

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμακός, καὶ τό· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ τό· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσθῶμεν στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἀγίας γ'.

Ἦχος δ'· Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φιλεόρτων συστήματα, εὐσεβῶς συνελθόντες νῦν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις ἀνευφημήσωμεν, Χριστοῦ τὴν νύμφην τὴν ἄσπιλον, Ξενίαν τὴν πάνσεμνον, τῶν παρθένων καλλονήν, καὶ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα, τὴν αἰείροον, τῶν θαυμάτων τὴν βρύσιν, τὴν δροσίζουσα αὐτῇ τοὺς προσιόντας, ψυχῆς ἐκ βάθους ἐκάστοτε.

Πρὸ τυράννων τοῦ βήματος, παραστᾶσα κατέπληξας, τῇ στερόῃ ἐνστάσει σου καλλιπάρθενε, τοὺς ἐναντίους καὶ ὄλεσας, Ξενία πανεύφημε, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ὅθεν εἴληφας, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος νίκης στέφος, ᾧ πρεσβεύουσα μὴ παύση, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε.

Τοῖς στερόοις σου παλαίσμασι, τὸν ἐχθρὸν καταβέβληκας, καὶ Χριστῷ παρίστασαι τῷ Νυμφίῳ σου, Ὅς καὶ ἰσχύν σοι δεδώρηται, Ξενία πανεύφημε, τῶν σῶν πόνων ἀμοιβήν, ἀπελαύνειν τοὺς δαίμονας, καὶ βουλεύματα, φθονερῶν ἀφανίζειν Ἀθληφόρε, καὶ κινδύνων ἐκλυτροῦσθαι, τοὺς σὴν αἰτοῦντας ἀντίληψιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε οἱ φιλέορτοι πάντες, λαμπροφοροῦντες ἐν τῇ σεπτῇ τῆς Ἀθληφόρου Ξενίας μνήμη, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πανηγυρίσωμεν. Αὕτη γάρ, ἀντὶ θνητοῦ ἔραστοῦ, πόθῳ προέκρινεν ἀθάνατον, τὸν Σωτῆρα Χριστόν, Ὅν ἐκήρυττεν· ὅθεν, νῦν σὺν ταῖς φρονίμοις παρθένοις καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς θεοστέπτοις χοροῖς, συμβασιλεύει αἰωνίως Αὐτῷ, ἰάματα τοῖς πᾶσι προχέουσα, τοῖς εἰλικρινῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν Κύριον, ἐν πίστει ἀνυμνοῦσι, καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. λα' . 10-31)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ

ἀπορήσει. Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον, ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὕτη τὸν βίον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς, κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὄλην τὴν νύκτα ὁ λύχνος αὐτῆς. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν πού χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ

ἐγένετο ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἠνίκα ἂν καθίση ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσση αὐτῆς. στεгнаὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα καὶ νομοθέσμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησας, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα (Κεφ. ΜΓ' 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ζ'.7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γῆρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς

ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγω, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Λιτή.

Ἦχος α΄.

Εὐφραίνου, σκίρτα, χόρευε, ἡ πόλις Καλάμαι, φαιδρῶς πανηγύριζε, πίστει λαμπροφοροῦσα, ἐπὶ τῇ εὐσήμενῃ σήμερον ἑορτῇ, Ξενίας τῆς καλλιπαρθένου, τῆς σῆς πολιούχου καὶ θαυματουργοῦ· ἀνύμνησον τὴν προχέουσαν ἰάσεις ὡς ἐκ κρήνης, τοῖς πίστει προσπελάζουσι τῇ σεπτῇ αὐτῆς σκέπη, καὶ τῷ Σωτῆρι εὐλαβῶς ἀναβόησον· Κύριε δόξα Σοι.

Ἦχος β΄.

Δεῦτε σήμερον πιστῶς τιμήσωμεν, τῶν Καλάμων τὸ θρέμμα, ἀπάσης τε τῆς Ἑλλάδος τὴν φρουρὸν τὴν ἀκοίμητον· τὴν παραταχθεῖσαν γενναίως τοῦ ἐχθροῦ τῇ δυναστείᾳ, καὶ Σταυροῦ δυνάμει αὐτὸν συντρίψασαν, καὶ σχοῦσαν παρὰ Κυρίου τὴν χάριν, ἐκ μαγγανειῶν σώζειν ἅπαντας, τοὺς πόθῳ αὐτῆς τῇ σκέπη πάντοτε προστρέχοντας, βασκανίας ἀπαλλάττειν, καὶ παρέχειν Χριστὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν εὐλαβῶς τῶν τιμώντων καὶ ἐκτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόսουνον.

Ὁ αὐτός.

Πανήγυριν τὴν εὖσημον, καὶ τὴν μνήμην τιμήσωμεν, Ξενίας τῆς θεόφρονος καὶ θαυματουργοῦ· πτωχῶν ἐδείχθη θησαυρός, ἐκ τοῖς κινδύνοις βοηθός, παραμύθιον ἐν λύπαις γηγενῶν, καὶ προστάτις τῶν παιδίων ἐκ Θεοῦ ἀδαπάνητος. Πάντες οὖν βοήσωμεν· Μάρτυς σῶζε τῶν δεινῶν ἡμᾶς.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Καλάμων τὸ θρέμμα, καὶ τῶν Ἀθληφόρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, τῶν θαυμάτων τὴν βρῦσιν ἀπαύστως δροσίζουσαν πόθῳ τοὺς τρέχοντας, καὶ πάντων πιστῶν τὴν θερμὴν πρεσβείαν, πρὸς Θεόν, τὴν Ξενίαν τιμήσωμεν, φαιδρῶς ἑορτάζοντες τὴν μνήμην αὐτῆς καὶ πιστῶς βοῶντες· Χριστῷ πρέσβευε καλλιμάρτυς, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ Ξύλου.

Δεῦτε, φιλεόρτων ὁ ἐσμός, πίστει τῷ ναῶ προσδραμόντες, τὴν νύμφην πάντες Χριστοῦ, ἄσμασι τιμήσωμεν καὶ πόθῳ κράζομεν· τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου, θεόφρον Ξενία, ῥῦσαι περιστάσεων, δεινῶν καὶ θλίψεων, πάσης, φθονερῶν τῆς κακίας, καὶ ἐξ ἀδοκῆτων κινδύνων, σαῖς πρεσβείαις ἔνδοξε πρὸς Κύριον.

Στ.: Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Χαίροις, θλιβομένων καρδιῶν, ἡ ἀφαιρεθεῖσα Ξενία, σοῦ τὴν καρδίαν σκληρῶς, θεῖον παραμύθιον τῶν προστρεχόντων σοι, Καλαμῶν τὸ ἀγλάϊσμα, καὶ τῆς Μεσσηνίας, χαίροις ἐγκαλλώπισμα, πιστῶν τὸ στήριγμα· χαίροις, ἡ δεινῶς λυτρουμένη, Μάρτυς πρὸς Θεὸν σαῖς πρεσβείαις, τοὺς ἀνευφημοῦντάς σου τὴν ἄθλησιν.

Στ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ὑμνοῖς, τοὺς τιμῶντας εὐλαβῶς, σοῦ τὴν ἀεισέβαστον μνήμην, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, καὶ τῶν ὀρατῶν ἡμᾶς Ξενίας φύλαξον, φθονερῶν τε ἀφάνισον, πᾶσαν μαγγανείαν, καθ' ἡμῶν ὡς ἔχουσα, τὴν χάριν ἔνδοξε, καὶ τῷ σὲ δοξάσαντι ὄντως, πρέσβευε Χριστῷ Ἀθληφόρε, τοῦ σωθῆναι Μάρτυς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Ἐν ὧδαῖς πνευματικαῖς, νῦν τῷ ναῶ δραμόντες φαιδρῶς ἐορτάσωμεν, καὶ τὴν Ξενίαν ἄσμασιν οἱ πιστοὶ τιμήσωμεν· χάριν γὰρ εἴληφε παρὰ Θεοῦ, μαγείας τοῦ λύειν ἢ ἀοίδιμος, πνεύματα διώκειν ἀκάθαρτα, πάθη καὶ νοσήματα θεραπεύειν, πάντων τῶν μετὰ πίστεως τὴν σεπτὴν αὐτῆς ἐορτὴν ἐκτελούντων καὶ βοώντων θερμῶς· Χριστὸν καθικέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βαφαῖς τῶν αἱμάτων σου φαιδρὰν στολὴν σεαυτῆ, Ξενία ἐπέχρωσας, παρισταμένη Χριστῷ ὡς νύμφη πανάσπιλος, εἴληφας δὲ τὴν χάριν, μαγγανείας τοῦ λύειν, δαίμονας ἐκδιώκειν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι· διὸ ἰκέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἄπολυσις

ΟΡΘΟΣ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θαυμάτων ταῖς βολαῖς, πᾶσαν κτίσις αὐγάζεις, καὶ σώζεις χαλεπῶν, ἐκ κινδύνων καὶ νόσων, τοὺς πόθῳ σοι προστρέχοντας, καὶ δεινῶν περιστάσεων· ὡς πρεσβείαν δέ, πρὸς τὸν Χριστὸν κεκτημένη, καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, Ξενία τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖω ἔρωτι, καταφλεχθεῖσα, καλλιπάρθενε, σεμνὴ Ξενία, τῆς ἀσεβείας τὴν πλάνην κατέβαλες· καὶ τῷ πυρὶ προσριφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς τὸν καλοῦντα Χριστὸν σε

πολύαθλε· Μάρτυς ἔνδοξε, Αὐτὸν ὡς Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς.

Ἐν τοῖς ἀγῶσι διαπρέψασα ὄντως, τοῦ μαρτυρίου τὴν ἰσχὺν τῶν τυράννων, εἰς γῆν σεμνὴ κατέρραξας δυνάμει Σταυροῦ· ὅθεν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκομίσω καὶ δύναμιν, λύειν τῶν τρεχόντων σοι, φθονερῶν μαγγανείας, καὶ ἐπηρείας σώζειν τοῦ σατᾶν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Ξενία πρὸς Κύριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον: Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Στ.: Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον: Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὁμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα Παρθένοις... (Ζήτησι Σαββάτω ΙΖ' ἑβδομάδος).

Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β΄.

Στ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Σήμερον, ἡ τῆς Ξενίας μνήμη, τοὺς πιστοὺς φαιδρύνουσα ἀνεδείχθη· ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἄσμαις καταστεφομένη κραυγάζει γηθοσύνως· τοὺς πόθῳ οἰκτίρμον τελοῦντας Σῆς Μάρτυρος ἑορτὴν, ῥῦσαι Σῶτερ κινδύνων ὡς φιλόανθρωπος.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἀγίας.

Ἦδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Οὐρανόθεν μοι τὴν χάριν εὐφημῆσαι πιστῶς, Μάρτυς Χριστοῦ Ξενία, τὴν φωτοφόρον ἐν ὡδαῖς, καὶ σεπτὴν σου ἑορτὴν, ποθοῦντι σεμνή, καὶ θείαν πανήγυριν, σαῖς λιταῖς ἐπιβράβευσον.

Ἐν σταδίῳ τοῦ τυράννου πᾶσαν Μάρτυς ὀρμὴν, θεία Σταυροῦ δυνάμει, καταβαλοῦσα ἀνδρικῶς, νίκης στέφος ἐκ Θεοῦ, Ξενία σεμνή, ἀντάξιον ἔπαθλον, τῶν ἀγώνων σου εἴληφας.

Ἴνα δόξης αἰδίου τύχης βίου τερπνά, Μάρτυς Χριστοῦ Ξενία, ὄντως παρεῖδες ὡς φθαρτά, Ἀθληφόρε καὶ ταχύ, πρὸς Κύριον ἔδραμες, τὸν καλοῦντά σε πάνσεμνε.

Θεοτοκίον

Γαβριήλ σὺν Ἀρχαγγέλῳ, σοὶ βοῶμεν πιστῶς· Χαῖρε Παρθένε χαῖρε· ἀρᾶς γὰρ ἔσωσας ἡμᾶς, τοῦ Προπάτορος ἀγνή, τεκοῦσα Χριστόν, ὡς Μήτηρ Ἰὼ πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων Σε.

Ἦδὴ γ΄. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Πᾶσαν τῶν τυράννων τὴν ὀρμὴν, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω Ξενία πάνσεμνε, κραταιομένη στερρόᾳ, Χριστοῦ τῆ ἀγάπῃ ἀληθῶς, πρὸς Ὄν καὶ ἀνέδραμες.

Τάξεσι συνήθως ἀληθῶς, τῶν ἀϋλῳμ Δυνάμεων ὑπομείνασα, πληγὰς Ξενία σεμνή, ἐν σώματι σῶ· διὸ πιστῶς, ὡδαῖς σε γεραίρομεν.

Πέλαγος ἀβρόχως τῶν δεινῶν, πτερουμένη ἰστίῳ Σταυροῦ διέπλευσας, καταποντίσασα σύ, ἐχθρὸν τὸν ἀόρατον· διὸ ἀξίως δεδόξασαι.

Θεοτοκίον

Ἔτεκες ἀγνή ἄνευ σποράς, χρονικῶς τῆς Τριάδος τὸν ἕνα πάναγνε· καὶ νῦν Αὐτὸν ὡς Θεόν, δυσώπει δωρήσασθαι ἡμῖν, πταισμάτων συγχώρησιν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σοῦ τοῖς αἵμασι, πεφοινιγμένη, καλλιπάρθενε, σεμνή Ξενία, τοὺς τυράννους ἀνδρικῶς κατηγώνισαι· τῆς ἀθείας δὲ πλάνην ἐλέγξασα, χειρὶ τοῦ Πλάστου νίκης στέφος εἴληφας, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ικέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦδὴ δ'. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Ἄντι νυμφίου τοῦ φθαρτοῦ, σεμνή προέκρινας Χριστὸν, ἧ καὶ ἠκολούθησας ὄντως, Μάρτυς μέχρις αἵματος, καὶ νῦν Αὐτῷ παρίστασαι· Τοῦτον οὖν Ἀθληφόρε δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων σε.

Τῶν αἰκισμῶν τὰς προσβολάς, καὶ τὴν τοῦ σώματος τομήν, ἠνεγκας ἀνδρείας Ξενία, καὶ τὴν ἄνω εἴληφας, σὺ κληρουχίαν χαίρουσα· πάντας οὖν τοὺς τιμῶντας σὴν μνήμην, ρῦσαι λιταῖς σου δεινῶν καὶ περιστάσεων.

Πλευρῶν ξεσμούς καὶ τῶν μαστῶν, τῶν σῶν ἀφαίρεσιν στερρῶς, Μάρτυς ἐνεγκούσα Ξενία, τὸν ἐχθρὸν κατέβαλες, σθένει τοῦ θείου Πνεύματος· ὅθεν τῆς νίκης ἦρω βραβεῖα, καὶ μακαρίας ζωῆς ὄντως ἠξίωσαι.

Θεοτοκίον

Ἦς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, τὴν τετοκυῖαν εὐλαβῶς, πάντες Σε τιμῶμεν Παρθένε, καὶ πιστῶς Σοι τρέχομεν, Θεοκυῆτορ κράζοντες· σῶσον τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, ἡμᾶς πρεσβεῖαις Σου.

Ἦδὴ ε'. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Ἰδὼν σου τὸ σθένος Ξενία, καὶ ἐμμονὴν ἐν τῇ πίστει προσέταξε σὴν καρδίαν, τοῦ λαβεῖν ὁ τύραννος, παραφροσύνης ἴδιον, ὅπερ ζωὴν σοι παρέσχετο.

Τὸν ἔρωτα Μάρτυς Ξενία ἀποκηρύξασα, ἔδραμες χαίρουσα τῷ Νυμφίῳ, τῶν ψυχῶν καὶ ἠθλησας, νομίμως προσκομίσασα, στέφος τῆς δόξης ἀμάραντον.

Θυμοῦ πληρωθεὶς τε καὶ λύσεως, ὁ πωρωθεὶς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τύραννος, ὧ Ξενία, τὸν συρμὸν δι' ἵππων σοι, προσδιατάττει οὗ Χριστός, σὲ παραδόξως διέσωσε.

Θεοτοκίον

Ἐρωσθεῖσα τῇ θείᾳ δυνάμει, τοῦ ἐξ ἀγνῶν Σου αἱμάτων τεχθέντος Χριστοῦ Ξενία, πρὸς ἀγῶνας ἔδραμεν, ἀγαλλομένη Δέσποινα, καὶ θείας δόξης τετύχηκεν.

Ἦδὴ ς´. Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Ἀγγέλων Δυνάμεις Ξενία τοὺς σοὺς, κατεπλάγησαν ὀρῶσαι ἀγῶνας, πῶς σώματι τῷ σῶ Μάρτυς ἐχθρόν, τὸν ἀόρατον, καταβέβληκας στερρόως, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει.

Γενναίως ποσί σου ὠραίοις ἐχθρόν, ἐν σταδίῳ κατεπάτησας Μάρτυς· διὸ νῦν παρισταμένη Χριστῷ, καθικέτευε, τοῦ ῥυσθῆναι τῶν δεινῶν, τοὺς τιμῶντάς σε πόθῳ.

Τμηθεῖσα ἐβλήθης πυρὶ τῷ φθαρτῷ, διασώζουσα πυρὸς σοὺς οἰκέτας, Ξενία τῶν πειρασμῶν, σαῖς λιταῖς καλλιπάρθενε, μαγειῶν τε φθονερῶν, ὡς τὴν χάριν λαβοῦσα.

Θεοτοκίον

Γενοῦ νῦν Σοῖς δούλοις ἀγνή βοηθός, ἡ τεκοῦσα τὸν οἰκτίρμονα Λόγον, καὶ λύτρωσαι φοβεραῖς ἐξ ὀργῆς, Θεονύμφευτε, καὶ δεινῶν ἐκ συμφορῶν, μητρικαῖς Σου πρεσβεΐαις.

Κοντάκιον. Ἦχος β´. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αἱμάτων ῥοαῖς τῶν σῶν ἐχθρόν ἀπέπνιξας, Ξενία τὸ πῦρ, τῆς πλάνης ἐναπέσβεσας, καὶ Χριστῷ παρίστασαι· ὅθεν πόθῳ πάντες σοὶ κράζομεν· ἐκτενῶς μὴ παύση αἰεὶ, πρεσβεύουσα Μάρτυς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Σωτῆρος τὴν νύμφην καὶ παρθένον, ἄσμασιν εὐφημοῦμέν σε νῦν, Ξενία πανσεβάσμιε, τὴν τῆς Ἑλληνίδος γῆς ἀναφανεῖσαν θρέμμα, τὴν πλάνην δὲ ταύτης πᾶσαν λιποῦσαν, καὶ Χριστῷ προσενηχθεῖσαν, μόνῳ Νυμφίῳ, θῦμα καὶ σφάγιον. Σὺ γὰρ παρεῖδες τὸν ἐπίγειον ἐρῶντά σε δικαστὴν ἀντὶ τοῦ Σωτῆρος πάνσεμνε· διὸ καὶ τῆς νίκης πρὸς Χριστοῦ στέφος ἄφθαρτον εἴληφας, ἐκτενῶς ᾧ μὴ παύση πρεσβεύουσα, νῦν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς Γ΄ τοῦ αὐτοῦ Μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ξενίας τῆς θαυματουργοῦ τῆς ἐκ Καλαμῶν.

Ξενίας ὥφθης ἐργάτις ὦ Ξενία,
Ξενίαν σεμνή, οὐρανῶν σὺ ποθοῦσα.
Ξενία τρίτη καμίνω βλήθη τμηθεῖσα.

Αὕτη ἦν ἐπὶ αὐτοκρατόρων Μαξιμιανοῦ καὶ Μ. Κωνσταντίνου καὶ Δομετιανοῦ ἄρχοντας τῆς πόλεως Καλαμῶν, ἔνθα ἐγεννήθη τῷ 291. Ὑπῆρξε θυγάτηρ Νικολάου καὶ Δεσποίνης, ὠραιότατη, ὥσπερ ἐν λειμῶνι ῥόδον εὖοσμον, κατευωδιάζουσα πιστῶν τὰς καρδίας. Ἐρασθεῖσα δ' ἐμμανῶς παρὰ τοῦ Δομετιανοῦ καὶ ἀρνούμενη νυμφευθῆναι τούτον, δεσμεῖται καὶ πρὸς μαρτύριον χωρεῖ, καὶ διὰ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς Νυμφίου Χριστοῦ, πολλαῖς βασάνοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Λαμπάσιν οὖν τὸ σῶμα καιομένη, τὸν νοητὸν ἐχθρὸν κατέκαυσεν. Ἴπποις ἀγρίοις προσδεθεῖσα καὶ μὴ βουλομένων τούτων κινηθῆναι διὰ θείου Ἀγγέλου λυθεῖσα τὰς βουλὰς τοῦ τυράννου διέλυσε. Τοὺς μαστοὺς αὐτῆς ἐκκοπεῖσα, τὴν ἰσχὺν τῆς ἀσεβείας κατέκοψε. Διὰ τὸ ἐρᾶσθαι σφοδρῶς ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος, τοῦ περιφρονημένου ὑπ' αὐτῆς τὴν καρδίαν ἀφαιρεθεῖσα τὴν κάραν τμηθεῖσα καὶ εἰς πλεῖστα διχοτομηθεῖσα τεμάχια, ἐν πίσσῃ τῷ πυρὶ παραδίδοται καὶ τὴν ἁγίαν αὐτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Ἦπλωσε Χριστὸς χεῖρας ἐν Σταυρῷ πάλαι,
Ἦπλωσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέω.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Τιμόθεος, ἐν τῷ σχήματι ὢν τῶν Κληρικῶν, τῶν ἱερῶν λογίων ὑψηλῆς ἦν, ἐκ κώμης Πεναπέων, ἄρτι πρὸς κοινωνίαν γάμου τὴν Μαύραν ἀγαγόμενος. Οὕτω δὲ διαγενομένων εἴκοσιν ἡμερῶν, διαβληθεὶς, ἄγεται πρὸς τὸν ἡγεμόνα Θηβαΐδος Ἀρρίανόν· οὗ προστάξαντος ἀγαγεῖν αὐτῷ τὰς βίβλους, ἃς τοῖς χριστιανοῖς ὑπαναγινώσκει, τοῦτο μὲν οὐκ ἐποίησεν· ἀντέφησε δὲ τῷ ἡγεμόνι, τὰς βίβλους τέκνα ἡγεῖσθαι αὐτοῦ, ὑφ' ὧν στηρίζεσθαι, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι, τῆς τῶν γεγραμμένων δυνάμεως καλούσης αὐτοὺς εἰς βοήθειαν· δὲ ἔκοντι τὰ ἴδια τέκνα διδόντα εἰς θάνατον. Ὅθεν σίδηρα πεπυρωμένα ἐνέβαλον αὐτοῦ τοῖς ὤσιν, ὑφ' ὧν αἱ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κόραι διατακεῖσαι ἐξέπεσον. Εἶτα δεσμοῦσιν αὐτοῦ ἐπὶ τροχοῦ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ κημὸν ὑποβάλλουσιν αὐτοῦ τῷ στόματι, καὶ κρεμοῦσιν ἐπὶ κεφαλῆς, λίθον αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ προσδήσαντες. Ὡς δὲ τούτοις οὐκ ἐνεδίδου, τὴν γαμετὴν αὐτοῦ Μαύραν ἀπατῆσαι ἐλπίσας ὁ ἡγεμὼν, ἔπειθε κοσμησαμένην, διὰ κολακείαν, θεραπείας τοῖς εἰδώλοις προσάγειν. Ἡ δὲ οὐκ ἤκουσε, μᾶλλον δὲ ταῖς τοῦ Ἁγίου πεισθεῖσα παραινέσεσι, τοῦ ἡγεμόνος ἐνώπιον χριστιανὴν ἑαυτὴν ὠμολόγησε. Τίλλεται οὖν τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς καὶ τοὺς δακτύλους τέμνεται, καὶ βαπτίζεται ἐν θερμῷ ὕδατι· ἐν ᾧ μείνασα ἄφλεκτος,

ὑπόνοιαν παρέσχε τῷ ἡγεμόνι, ὡς οὐ θερμὸν ἦν, ἀλλὰ ψυχρὸν τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ἐβαπτίσθη· ὅθεν ἐπιβράντισθῆναι αὐτῷ κατὰ τῆς χειρὸς κελεύει. Τῆς δὲ Ἁγίας τῆ χειρὶ λαβούσης ἀπὸ τοῦ λέβητος καὶ ἐπιβαλούσης αὐτῷ μετὰ τὴν χειρὰ, ἀπερρύη τὸ δέρμα τοῦ ἡγεμόνος. Ἐπὶ τοῦτο οὖν σταυροῖ αὐτοὺς ἀμφοτέρους, καὶ ἐπιμείναντες ἡμέρας ἑννέα τῆ ἀναρτήσει, ἀλλήλους παρήνουν ἐκ διαδοχῆς ἐγκαρτερεῖν ταῖς κολάσεσι, καὶ μὴ ἐνδοῦναι συνεβούλευον καὶ οὕτω τὰ πνεύματα ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ἐν ἐκστάσει ἐλθεῖν τὸν διάβολον τῆ Ἁγία Μάρτυρι, ἔτι τῷ σταυρῷ ἠρτημένη, ὀρέγειν ποτήριον, μέλιτος καὶ γάλακτος ἔμπλεων, πιεῖν προτρεπόμενον, τὴν δὲ δι' εὐχῆς ἀπώσασθαι. Καὶ πάλιν, ἐπὶ ποταμὸν ἀγαγεῖν, ῥέοντα τοὺς προοφθέντας χυμούς (τὸ μέλι δηλαδὴ καὶ τὸ γάλα), καὶ πιεῖν ἐπιτρέπειν· τὴν δὲ εἰπεῖν: Οὐκ ἐξ αὐτῶν πίομαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ ποτηρίου, οὗ μοι ἐκεράσατο ὁ Χριστός· καὶ οὕτω τὸν διάβολον ἠττημένον ἐλθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Ἄγγελον δὲ τοῦ Θεοῦ παραστάντα, δόξαι τὴν Ἁγίαν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀγαγεῖν, τῆς χειρὸς λαβόμενον, καὶ ὑποδεῖξαι αὐτῇ θρόνον, καὶ στολὴν λευκὴν ἐπ' αὐτόν, καὶ στέφανον, καὶ εἰπεῖν: Ὅτι σοὶ ταῦτα ἠτοιμάσθησαν. Εἶτα πρὸς ὑψηλότατον ἀγαγεῖν, καὶ πάλιν ὑποδεῖξαι θρόνον ἕτερον καὶ πανευπρεπεστάτην στολὴν, καὶ στέφανον, καὶ προσειπεῖν: Ὅτι ταῦτα τῷ ἀνδρί σου ἀπεκληρώθησαν· ἡ δὲ τοῦ τόπου διαφορὰ παραδηλοῖ σοι, ὅτι ὁ ἀνὴρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι, ὅτι ὁ ἀνὴρ σου μᾶλλον πρόξενός σοι τῆς σωτηρίας ἐγένετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πέραν τοῖς Ἰουστινιαναῖς.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην τοῦ Ἁγίου Θεοφάνους τοῦ Ἀγιορείτου, ποιμενάρχου τῆς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.

Φωτὸς πλησθεὶς ἐντεῦθεν ὁ Θεοφάνης,
Φωτὶ συνῆπται Βασιλείας ἀδύτῳ.

Οὗτος, ἔζησε κατὰ τὸ πρῶτον ἡμῖς τοῦ ἸΔ' αἰῶνος. Φλεγείς δὲ ὑπὸ τοῦ θείου ἔρωτος, ἀπηνήθη τὸν κόσμον καὶ ὑπετάγη εἰς τὴν ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Βατοπαιδίου, ἠξιώθη καὶ τῆς διακονίας τῆς ἡγουμενείας. Συναυλιζόμενος δέ, ὡς φιλήσυχος καὶ τὴν εὐκτικὴν νῆψιν διώκων ἐπιμελῶς, τοῖς ἐν ἐρήμοις τοῦ Ὄρους συγχρόνοις αὐτῷ ἡσυχασταῖς, ἐφιλιώθη μετὰ τοῦ τότε φωτεινοῦ ἀστέρος τῆς τελείας ἀσκήσεως Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη. Τοῦτον ἡμέραν τινά, ἐπισκεψάμενος ἐθεάσατο περῶμενον ὡς πτηνὸν αἰθεροβάμον ἐν ἀέρι καὶ ὅστις ἐλθὼν ἠρέμα προεφήτευσεν αὐτῷ τὴν μέλλουσαν πολιτείαν καὶ τοὺς εὐρήσοντας τοῦτον ποικίλους πειρασμούς. Μετὰ ταῦτα, παραιτησάμενος ἤδη τὴν ἡγουμενείαν καὶ ἐκλεγείς Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου, διηκόνησεν πάσῃ δυνάμει θεοφιλῶς τὴν ἐμπιστευθεῖσαν αὐτῷ ἐπαρχίαν, ἀγιάζων καὶ ἀγιαζόμενος ἐν κόποις, μόχθοις καὶ ἀσθενείας, καταλιπὼν ὅσιακὴ φήμην, κατὰ τοὺς πάλαι ἁγίους Πατέρας καὶ Ἱεράρχας.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου Οἰκουμένου, Ἐπισκόπου Τρίκκης τοῦ θαυματουργοῦ.

Οἰκουμένιον καὶ θανόντα τοῖς λόγοις, τιμῶ·
Κατορθῶν ἔργον ἐκ λόγων μέγα.

Οὗτος, πατρίδα ἔσχε τὴν τῶν Καππαδοκῶν μητρόπολιν Καισαρείαν. Ἀνῆλθεν εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης βαθμόν, καὶ ἐποίμανε θεοφιλῶς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Τρικκαίων. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ἀ΄ Οἰκουμενικὴν Σύνοδον. Πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, εἰς τὴν ἀγήρω μετέστη ζωὴν, καὶ ἐτάφη λαμπρῶς ἐν τῷ τῶν Ἀρχαγγέλων πρωτεύοντι ναῷ τῷ αὐτόθι ἐν Τρικάλαις, πολλῶν θαυμάτων καὶ πρὸ τελευτῆς καὶ μετὰ ταύτην, γενόμενος αὐτουργός.

**Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Διοδώρου καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου. Ῥοδοπιανῶ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,
Ἥ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πληῆκται λίθοι.**

Οὗτοι ἦσαν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπολιτῶν ὕβρεις πολλὰς, καὶ αἰκίας, καὶ μάστιγας ὑπομείναντες, ἐν Ἀφροδισίᾳ τῆς Καρίας τελευταῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν λιθοβολούμενοι, τὰ ἑαυτῶν τῷ Κυρίῳ παρέδωκαν πνεύματα.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πέτρου τοῦ σημειοφόρου, Ἐπισκόπου Ἄργους.

Ῥίψας τὸν ἐχθρὸν ἔνθεν ἀτρώτῳ βίῳ·
Ζωσιτιῆρα νίκης ζῶν ἢ θανῶν Πέτρε.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, οἱ Ἅγιοι εἴκοσιν ἑπτὰ Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Βληθεῖσιν εἰς πῦρ ἀνδράσι τρὶς ἑννέα,
ἶμα, Σῶτερ, σὴ τὸ τῆς Γραφῆς δρόσος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων τῶν ἐξ Ἀχαΐας, Χριστοδούλου καὶ Ἀναστασίας, τελειωθέντων ἐν ἔτει 1821.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαμαΐ, τοῦ καθολικοῦ, τῆς Γεωργίας.

Ὁ Καθολικὸς Μαμαΐ Γεωργίας,
μισθὸν εἴληφεν ἐκ Βασιλέως ὄλων.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἐπισκόπου Ζίτσης καὶ Ἀχρίδου, κοιμηθέντος ἐν Κυρίῳ τῆς 18ης Μαρτίου 1956 καὶ οὗ τὰ τίμια λείψανα

ἀνεκομίσθησαν καὶ ἀπεθησαυρίσθησαν ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Λέλιτς τῆς Σερβίας, κατὰ τὴν σήμερον ἡμέρα τοῦ σωτηρίου ἔτους 1991.

Χρυσοῦς τοῖς λόγοις καὶ πάγχρυσος τοῖς ἔργοις,
Νικόλαε ὦφθης, γόνε πιστῶν Σέρβων.
Τρίτη γε Νικολέω ἤχθησαν ὀστᾶ γῆ γενετείρη.

Οὗτος, ὁ χριστοκάρδιος καὶ χρυσόστομος Πατήρ Νικόλαος, τὸ μὲν φθαρτὸν γένος Σέρβος ὑπάρξας, καὶ γεννηθεὶς ἐξ εὐλαβῶν γονέων τῇ 23ῃ Δεκεμβρίου 1880 ἐν Λέλιτς τῆς ἐπαρχίας Βάλιεβο, ἐκ βρέφους ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου ἀνατραγείς, πόθῳ δὲ θείῳ καταφλεγείς, ὡς πλήρης ὢν χαρισμάτων φυσικῶν τε καὶ θείων, ὅλον ἑαυτὸν ἀνέθετο θῦμα λογικὸν τῷ Δεσπότη Χριστῷ. Ὁξυνοίᾳ δὲ ὑπερβαλλούσῃ κεκοσμημένος, συνέθετο ταύτῃ τὴν κατὰ κόσμον συλληθεῖσαν φιλοσόφως λιπαροτάτην μόρφωσιν, καὶ μέγας ἀνεδείχθη φωστὴρ καὶ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας. Εἰς δὲ τὸν παλαίφατον ἐπισκοπικὸν θρόνον τῆς Ζίτσης τὸ πρῶτον ἐπαξίως ἀναβίβασθεὶς, καὶ σοφώτατος ποιμὴν ἀναδειχθεὶς τῶν λογικῶν προβάτων, εἶτα δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀχρίδος μετατεθεὶς καὶ αὐθις ἐπαναστραφεὶς εἰς τὸν τῆς Ζίτσης, ποικίλοις ποιμαντικοῖς τρόποις κατηγάϊσε τὸν ἱεραρχικὸν αὐτοῦ θῶκον, γενόμενος νέος Ἰωσήφ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, χρυσοῖς λόγοις ἀναμορφώσας πλήθη πιστῶν. Ὑπὸ δὲ τῶν ἀπανθρώπων χιλτερικῶν ἀρχῶν συλληφθεὶς ἐν τοῖς φρικτοῖς γερμανικοῖς στρατοπέδοις μετηνέχθη, μεγάλως δὲ ἐκεῖσε καταπονηθεὶς, καὶ ἀπτόητος ὁμολογητὴς γενόμενος, μετὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ ἀθέου κομμουνισμοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, κατέφυγεν, προνοίᾳ Θεοῦ μέντοι γε, εἰς Ἀμερικὴν, ἔνθα ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην ἀναλώσας ἑαυτὸν, μεγάλως συνέδραμε εἰς τὴν ὀρθόδοξον κατάρτισιν τῶν ἐκεῖ μεταναστῶν καὶ τὴν λαμπροτάτην προβολὴν τῆς πατρώας ἡμῶν Πίστεως ἐν τοῖς ἑτεροδόξοις, παρ' ὧν καὶ μεγάλως ἐθαυμάζετο καὶ σπουδαίαις ἐπιστημονικαῖς διακρίσεσι ἐτιμήθη. Πλεῖστα οὖν κεχαριτωμένα συγγράμματα, μέλι τὸ ἐκ θείας Πέτρας ἠδύτατον ἀποστάζοντα συνθέμενος πρὸς οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν καὶ σοφῶς ἱεραρχήσας κατὰ πάντα, ὥσπερ τὸ πάλαι Σάββας ὁ βασιλόγονος καὶ μέγας φωτιστὴς τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ. Πολλὰ δὲ καταβληθεὶς, ὑπὸ τῶν συνεχουσῶν αὐτὸν σωματικῶν ἀσθενειῶν καὶ δοκιμασιῶν, ἐκοίμηθη τὸ ἔτος 1956, ταφείς ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα ἐν Λίμπερτβιλ. Ἐκεῖθεν, κατὰ τὸ ἔτος 1991, τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα ἀνακομισθέντα ἐπανῆλθον εἰς τὴν Σερβίαν καὶ ἀπεθησαυρίσθησαν εἰς τὴν γενετείρα Λέλιτς, ἔνθα χάριν πολλῶν θαυμάτων ἀναβλύζουσι καθ' ἡμέραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ ἐν Σπηλαίῳ, τοῦ Ῥώσου.

Ὁ τῶν Σπηλαίων Κιέβου ποιμενάρχης,
εὔρε Θεοδόσιος Παμποιμενάρχην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Ἰουλιανῆς καὶ Εὐπραξίας τῆς Μονῆς τῆς Συλλήψεως τῆς Θεοτόκου, ἐν Μόσχᾳ.

Ἰουλιανὴ καὶ Εὐπραξία ἅμα,
χοροῦ μετέχουσι σωφρόνων παρθένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Μιχαὴλ καὶ Ἀρσενίου, ἰδρυτῶν τῆς Γεωργιανικῆς Μονῆς ἐν Ὀλύμπῳ τῆς Βιθυνίας.

Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου τοῦ κάτω πρὸς τὸν ἄνω,
Μιχαὴλ ἐχώρησε σὺν Ἀρσενίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Παύλου ἐκ Βίλνιους Λιθουανίας.

Ὁ Λιθουανὸς ἐμαρτύρησε Παῦλος,
καὶ ἀεὶ συνήρμостαι Χριστῷ τῷ Λίθῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπλησε Λουκᾶς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα·
ὅς οὐδὲ νεκρὸς, παύεται τῶν θαυμάτων.

Ταῖς αὐτῶν Ἁγίας πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦδὴ ζ΄. Ὁ Παῖδας ἐκ καμίνου.

Τὴν θείαν καὶ πανίερον μνήμην σου, τοὺς πίστει γεραίροντας, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ὁρατῶν νοητῶν τε διάσωσον, Ξενία μεγαλομάρτυς καὶ νόσων, ἡμᾶς ταῖς σαῖς δεήσεσι.

Καὶ μόνη ἐπικλήσει ὀνόματος, τοῦ σοῦ φυγαδεύονται, δαίμονες σεμνή, καὶ πάθη Μάρτυς χαλεπά, τῶν πιστῶς σε καλούντων διώκονται· καὶ λύονται φθονερῶν μαγγανεῖαι, πρὸς Κύριον πρεσβείαις σου.

Τμηθεῖσαν τῷ πυρὶ παραδίδωσιν, ὁ τύραννος πάνσεμνε, ὅμως σὲ Χριστός, ὡς νύμφη τάσσει τοῖς χοροῖς, τῶν Μαρτύρων Ξενία καὶ ῥύεται, τοὺς πόθῳ τὴν σὴν γεραίροντας μνήμην, δεινῶν καὶ πάσης θλίψεως.

Θεοτοκίον

Ἰσχύν Σου κατ' ἐχθρῶν νοητῶν ἀγνή, καὶ κράτος περιζωσον, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἡμᾶς αἰτοῦντάς Σε πιστῶς, Παναγίας ταῖς Σαῖς παρακλήσεσι, καὶ λύτρωσαι περιασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως.

ᾠδὴ η΄. Αὕτη ἡ κλητή.

Σῶμα τὸ φθαρτὸν ἀπηρνήσω Ξενία, νομίμως ἐναθλοῦσα, καὶ θείας ἔτυχες δόξης, καὶ ὡς νύμφη Χριστῶ, σὺν φρονίμοις τοῖς παρθένοις παρίστασαι· Ὅν ἀεὶ δυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμώντων.

Ῥεύμασι τῶν σῶν καλλιμάρτυς αἱμάτων, τὸν δράκοντα Ξενία, τὸν νοητὸν ἀπεπνίξω, ἀμοιβὴν ὅθεν νῦν, τῶν ἀγώνων σου τὴν χάριν ἀπειλήφας, μαγείας τοῦ λύειν, καὶ σώζειν τοὺς σοὺς δούλους.

Σῆ μαρτυρικῆ παρρησία χρωμένη, πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην, μεγαλομάρτυς Ξενία, τοὺς τιμώντας πιστῶς, ἑορτὴν σου τὴν σεπτὴν καὶ πανήγυριν, τῶν θλίψεων σῶζε, καὶ πάσης ἐξ ἀνάγκης.

Θεοτοκίον

Ἦλπην μου πρὸς Σε εὐλαβῶς τὴν ἐλπίδα, μετὰ Θεὸν παρθένε, νῦν ἀνατίθημι Μῆτερ, καὶ βοῶ Σοι πιστῶς· περιστάσεών με ῥῦσαι καὶ θλίψεων, ταῖς Σαῖς πρὸς Υἱόν Σου, θεόνυμφε πρεσβείαις.

ᾠδὴ θ΄. Φωτίζου, φωτίζου.

Εὐφραίνου ἀγάλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ μνήμῃ Ξενίας τῆς παρθενομάρτυρος· αὕτη καὶ γὰρ τὰ τοῦ κόσμου τερπνά, ὡσπερ φθαρτὰ παριδοῦσα, ἐν οὐρανοῖς νῦν ἀγάλλεται.

Νυμφίον ποθοῦσα, Ξενία νύμφη τοῦ Χριστοῦ, τούτου τάχει ὀπίσω τὸν φθαρτὸν μὴ στέργουσα, ἔδραμες σύ, τὴν λαμπάδα χερσίν, ἔχουσα σῶν, Μάρτυς ἐξ αἱμάτων, τὴν φαιδρυνθεῖσαν πολυάθλε.

Δαιμόνων τὰ πλήθη, τῇ ἐπικλήσει τοῦ σεπτοῦ, σοῦ ὀνόματος μόνη τάχει φυγαδεύονται, καὶ χαλεπά, μαγειῶν τὰ δεσμά, Μάρτυς ταῖς σαῖς, ῥήγγυνται πρεσβείαις· διὸ ἐν πίστει τιμῶμέν σε.

Θεοτοκίον

Υπάρχεις Παρθένε, ἡ Μήτηρ φύσει τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστῶν ἀπάντων, μήτηρ θέσει πάναγνε· ὄθεν τῷ Σῶ, παρεστῶσα Υἱῶ, πάντας ἡμᾶς, πρέσβευε σωθῆναι, τοὺς προσκυνοῦντας τὸν Τόκον Σου.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος β΄. Σαρκὶ ὑπνώσας.

Τὴν μνήμην πάντες σου πιστῶς, μεγαλομάρτυς ἄσμασι, γεραίροντες τῶν κινδύνων, βοῶμεν ῥῦσαι καὶ δεινῶν, Ξενία καλλιπάρθενε, καὶ πάσης ἐξ ἀνάγκης, λιταῖς σου πρὸς Κύριον.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Αἶνοι

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, Ξενία Μάρτυς Χριστοῦ, τῆς Βασιλείας οὐρανῶν ἡ συμμετόχος, ἡ δόξα τῶν Ἀθληφόρων, τῶν δὲ πιστῶν βοηθός, καὶ τῶν θλιβομένων παραμύθιον· αἱμάτων τοῖς ρεύμασι, τὴν στολὴν ἡ φοινίξασα, καὶ τοὺς τυράννους, τῇ ἐνστάσει ἐκπλήξασα, καὶ ὡς ἔπαθλον, στέφος σχοῦσα τὸ ἄφθαρτον· πόθω σε νῦν γεραίροντες, βοῶμεν πανεύφημε· τοὺς εὐφημοῦντας ἀγῶνας, τοὺς σοὺς κινδύνων ἐκλύτρωσαι, Χριστὸν δυσωποῦσα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, ἡ τῶν θαυμάτων πηγὴ, ἀδιαλείπτως τοῖς πιστοῖς ἡ προχέουσα, ἡμῖν ἰαμάτων ρεῖθρα, τοῖς εὐλαβῶς πρὸς τὴν σὴν, Ἀθληφόρε σκέπην καταφεύγουσι· καὶ νῦν ἡμᾶς φύλαξον, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου, ἐκ πάσης βλάβης, τῶν ἐχθρῶν καὶ κακώσεων, ἀοράτων τε, ὀρατῶν ἐξαλείφουσα, τούτων πάντα βουλευματα, Ξενία πανεύφημε, καὶ οὐρανῶν Βασιλείας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀξίωσον, Χριστὸν δυσωποῦσα, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, τῆς καρτερίας κανὼν, ἡ τῶν βασάνων τὸν χειμῶνα βαστάσασα, πυρός τε τὴν τιμωρίαν, καὶ τῆς καρδίας τομὴν, καὶ τὸν διὰ ξίφους, Μάρτυς θάνατον· διὸ στέφος εἴληφας, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων σου, νίκης καὶ χάριν τῶν ἰάσεων ἔνδοξε, καὶ τὴν δύναμιν, φυγαδεύειν τοὺς δαίμονας, λύειν μάγων μαγείας τε, Ξενία πολυάθλε, τῶν εὐσεβῶς προστρεχόντων, τῇ κραταιᾷ προστασίᾳ σου· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, τῆς Μεσσηνίας φρουρός, καὶ πολιοῦχος Καλαμῶν ἀπροσμάχητος, Ξενία μεγαλομάρτυς, ἡ τῶν παιδίων ἡμῶν, προστασία θεία καὶ ἀδάπανος· κινδύνων ἡ

σώζουσα, καὶ δεινῶν ἀπαλλάττουσα, ἢ μηχανάς τε, φθονερῶν πάσας λύουσα, καὶ τὰ πνεύματα, πονηρὰ ἢ διώκουσα· ὕμνοις σε νῦν γεραίροντες, ἐν πίστει κραυγάζομεν· δεινῶν καὶ θλίψεων ῥῦσαι, τοὺς προσιόντας τῇ σκέπῃ σου, Χριστὸν δυσωποῦσα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον ἡ μνήμη τοὺς πιστοὺς τῆς Ἀθληφόρου συγκαλεῖται πρὸς πανήγυριν· ταύτην οὖν ἐν πίστει ἐορτάσωμεν κράζοντες· χαίροις, τῶν Καλαμῶν τῆς πόλεως μόνη πολιοῦχος καὶ θρέμμα πάντιμον· χαίροις, παρθένων ἀγλαΐσμα καὶ Μαρτύρων ὁμόσκηνε· χαίροις, ἢ πονηρὰ διώκουσα πνεύματα, καλλιμάρτυς, τῇ ἰσχύϊ τῇ δοθείσῃ σοι παρὰ τοῦ Θεοῦ· χαίροις, ἢ τὴν καρδίαν σου σκληρῶς, σεμνὴ ἀφαιρεθεῖσα, ὑπὲρ τοῦ ἀθανάτου Νυμφίου Σωτῆρος Χριστοῦ· Ὅν καθικέτευε ἐκτενῶς, ὦ Ξενία πανσεβάσμιε, λυτρωθῆναι ἡμᾶς ὀρατῶν καὶ νοουμένων ἐχθρῶν, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἀγίας ἡ γ΄ καὶ ς΄ ὡδή. Ἀπόστολος. Πρὸς Γαλάτας (γ΄ 23 - δ΄ 5). (Ζήτηε τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ΄ ἐβδομάδος).

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν καλούντων σε βοηθός, καὶ παρηγορία, θλιβομένων ἢ ταχινή, χαίροις καθαιρέτις, παντὸς μαγείας εἶδους, ἐξ ἧς τοὺς σὲ τιμῶντας, Ξενία φύλαττε.

Σημ. Πρὸς διεξαγωγὴν τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀγίας ἐπὶ τὸ πανηγυρικώτερον, ἴδε τυπικὴν διάταξιν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

